

Virgili canta els pastors

GRISELDA OLIVER ALABAU

«Manta me genuit; Calabri rapuere; tenet nunc Parthenope. Cecini pascua, rura, duces» (Màntua m'engendrà. Els calabresos em retingueren. Ara em posseeix Nàpols. Vaig cantar els pastors, els camperols i els cabdills). Així es presentava a si mateix Publi Virgili Maró, fill d'una família humil —segons la tradició d'un terrissaire anomenat Magus—, un dels poetes més il·lustres de l'Imperi Romà sota les ordres d'August. La tradició el descriu com un home corpulent, de pell fosca, d'aspecte rústic i malaltís, «ja que patia de l'estómac i del coll i tenia mal de cap molt sovint», segons ens explica Antoni Cobos, traductor de la nova edició de les *Bucòliques* de Virgili, que ha publicat juntament amb unes il·lustracions de Tura Sanz.

Si bé la seva obra més celebrada ha estat l'*Eneida*, el gran poema èpic que enalteix l'ascendència i les gestes d'August —el qual, abans de morir, va demanar expressament que no es pu-

bliqués, però, afortunadament per a nosaltres, Luci Vàrius i Ploci Tucça van decidir publicar-lo—, la producció literària de Virgili és àmplia i inclou *Geòrgiques*, obres de joventut recollides a l'*Appendix Vergiliana* i *Bucòliques*, el motiu d'aquest text.

Les *Bucòliques*, inspirades en els *Idil·lis* de Teòcrit, són un conjunt de deu èglogues compostes en hexàmetres dactílics —el metre típic de l'èpica— vers el 40-37 aC, amb diversos fils narratius en què apareixen diferents personatges i éssers mitològics però que tenen un punt en comú, característic de l'obra virgiliana: evocar la vida al camp. De fet, si bé és cert que s'hi troben força referències al moment polític, les èglogues, a través de

No us caldrà sortir de casa per passejar-vos en la frondositat dels boscos

VIRGILI

Bucòliques

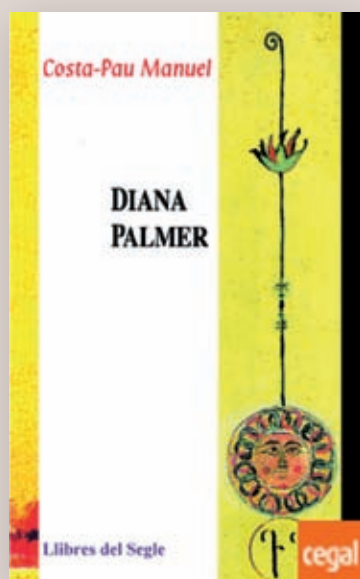
Palamedes Editorial.

Traducció d'Antoni Cobos.

Il·lustracions de Tura Sanz.

106 p.

les veus dels seus protagonistes, els pastors, canten amb gran solemnitat la naturalesa i les plantes que tant meravellaven l'autor. No us caldrà sortir de casa per passejar-vos en la frondositat dels boscos.

Ànsies de llibertat

COSTA-PAU, Manuel

Diana Palmer

Llibres del Segle.

281 p.

MIQUEL MARTÍN

Diana Palmer és un personatge de còmic i és també la mare del protagonista, un nen que arriba a Portbou des de l'exili francès a finals dels anys quaranta. En una Espanya arrasada i desolada per la Guerra Civil, en un país humiliat i militaritzat, en un context de pobresa social i cultural, en Nun ens relata el seu procés d'adaptació a un món nou i esquerp. La seva vida bas-